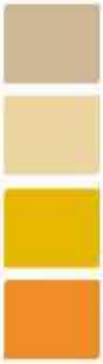

Zorica Babić

Iz školskih udžbenika povijesti

KATALOG IZLOŽBE

NAKLADNIK:
Arheološki muzej u Zagrebu

ZA NAKLADNIKA:
Ante Rendić-Miočević

AUTORICA TEKSTA:
Zorica Babić

UREDNICA:
Zorica Babić

LEKTORICA:
Marina Vidović

FOTOGRAFIJE:
Igor Krajcar
Tomislav Bilić

OBLIKOVANJE I PRIPREMA ZA TISAK:
Srećko Škrinjarić

TISAK:
Studio digitalne kulture, Bestovje

NAKLADA:
500 primjeraka

REALIZACIJU PROJEKTA POMOGLI SU:
Gradski ured za obrazovanje,
kulturu i šport Grada Zagreba
Izdavačka kuća Meridijani, Samobor
Profil International d.o.o., Zagreb
Školska knjiga d.d., Zagreb
Alfa d.d., Zagreb

ISBN: 978-953-6789-56-6
CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 763441

IZLOŽBA

ORGANIZATOR:
Arheološki muzej u Zagrebu

AUTORICA IZLOŽBE:
Zorica Babić

OBLIKOVANJE PANOA:
Srećko Škrinjarić

TEHNIČKA IZVEDBA:
Ivan Troha
Robert Vazdar

ARHEOLOŠKI MUZEJ U ZAGREBU

Zorica Babić

Iz školskih udžbenika povijesti

Zagreb, 2011.

Rijetki su pojedinci koji će zanijekati da su im u najtrajnijoj uspomeni i u najljepšem sjećanju bezbrižni dani provedeni u školi, u doba koje još nije opterećeno brigama o egzistencijalnim problemima i neizvjesnostima što ih donosi budućnost, nerijetko bremenita i prepuna neispunjenih očekivanja. Sve što smo tijekom školskih dana doživjeli i spoznali čitavog života pamtimo kao dragocjene trenutke koje vječno pamtimo i koji ne blijede, podsjećajući na razdoblje u životu u kojemu smo stjecali znanja i iskustva, učili o onome s čime se možda u kasnijem životu nećemo imati prigode susretati. U tomu su od velike pomoći različiti školski udžbenici koji često i kasnije mogu poslužiti kao korisni priručnici i svojevrsni podsjetnici na gradivo koje je trebalo savladati.

Imajući upravo tu činjenicu u vidu Arheološki muzej u Zagrebu, kojemu su upravo učenici najvjerniji i najčešći posjetitelji, a poglavito njegov Pedagoški odjel i njegova aktualna voditeljica Zorica Babić, posegnuli su za realizacijom izložbe s naslovom „Iz školskih udžbenika povijesti“. U nekim su školskim udžbenicima koji se koriste u nastavi povijesti odgovarajućim reprodukcijama zastupljeni i pojedini spomenici pohranjeni u zbirkama Muzeja, a neki od njih su izloženi i u njegovu stalnom izložbenom postavu. Namjera priređivača izložbe je, dakle, prezentirati izvornu spomeničku građu koja se u udžbenicima pojavljuje na fotografskim reprodukcijama. Za neke od takvih spomenika zanimanje nije utihnulo niti nakon napuštanja školskih klupa. Među takvima je, primjerice, glasovita eneolitička keramička posuda u obliku ptice, u široj javnosti poznata kao „Vučedolska golubica“, koja je postala svojevrsnim hrvatskim simbolom. Ta ritualna bakrenodobna posuda vrlo je često je reproducirana pa ćemo njezinu sliku pronaći i na novčanici od 20 kuna.

Njoj uz bok je i jedan od najljepših ženskih portreta u cjelokupnoj rimskoj umjetnosti, mramorna glava mlade žene iz Solina iz početka 3. st, poznata kao „Solinjanka“, vjerojatno portret zaručnice rimskog cara Karakale. Treći u tom nizu najmarkantnijih spomenika, bez kojih je teško zamisliti svaki udžbenik povijesti, odnosi se na dio oltarne grede iz Muća Gornjeg na kojemu je uz karakterističnu pleterni ukras na latinskome jeziku zabilježeno ime hrvatskog kneza Branimira i 888. godina, datum podizanja spomenika i crkve sv. Petra u kojoj je bio dio crkvenog namještaja. Taj spomenik, ali i niz drugih sličnih spomenika, dugo vremena nije dostupan posjetiteljima pa je ova edukativna izložba ujedno i dobra prigoda da se s njima ponovno susretnemo i o njima saznamo nešto više nego je moguće doznati iz udžbenika.

Ante Rendić-Miočević, ravnatelj

.

Već dugi niz godina u nastavi povijesti osnovnih i srednjih škola koriste se razni udžbenici, čitanke, radne bilježnice, atlasi i slično. Osim tekstualnog, oni su i ilustrativnog sadržaja. Mnoge njihove ilustacije najčešće prikazuju spomenike iz određenog razdoblja prošlosti. U udžbenicima povijesti petih i šestih razreda osnovne škole i prvim i drugim razredima srednjih škola često su prikazani spomenici koji se čuvaju u zagrebačkom Arheološkom muzeju. Izložbom „Iz školskih udžbenika povijesti“ učenici, njihovi učitelji i profesori, kao i svi ostali zainteresirani, dobivaju priliku upoznati se s tim spomenicima i njihovom pričom.

Spomenici prate kronološki slijed kroz prošlost pa izložba započinje s odljevom najstarijeg artefakta iz Hrvatske, a moguće i Europe, jednostavno obrađenog oblutka iz Šandalje I kod Pule kojeg datiramo u starije kameno doba, a završava s novcem Dubrovačke Republike iz 14. - 15. stoljeća.

Izložbu prati i katalog čiji je sadržaj podijeljen u četiri cjeline - Pretpovijest, Narodi starog istoka, Antika i Srednji vijek. Kroz svaki spomenik upoznajemo priču vremena iz kojeg on potječe, ali i priču o njemu samom. Katalog ove izložbe može poslužiti kao vodič, ali i kao nadopuna nastavi povijesti osnovnoškolcima, srednjoškolcima pa i njihovim profesorima i učiteljima. Pri kraju kataloga postoji nekoliko radnih listova s pitalicama i sličnim zadacima, kako bi svaki čitatelj, bez obzira na uzrast, mogao provjeriti svoje znanje te se istovremeno i zabaviti.

Svi izlošci ove izložbe neće biti predstavljeni u svom izvornom obliku. Njih nekoliko, kao na primjer „Vučedolska golubica“ ili „Solinjanka“, moći će se vidjeti u stalnom postavu Muzeja, a na ovoj izložbi bit će izložene replike. Zastupljene su sve muzejske zbirke - Pretpovijesna, Egipatska, Antička, Srednjovjekovna i Numizmatička. Potrebno je naglasiti da se neki spomenici - kao manja kolekcija mezopotamskih pločica s klinastim pismom, jantarni nakit iz Topuskog ili oltarna greda s imenom kneza Branimira - ponovno predstavljaju nakon dugo vremena. Isto su tako neki pak spomenici - primjerice posuda starčevačke kulture ili keltske, odnosno latenske fibule - dobili svoju prvu priliku za predstavljnje pred očima javnosti.

Naposljetku mi još preostaje zahvaliti svima onima koji su pomogli u realizaciji ove izložbe i kataloga. Zahvaljujem izdavačima udžbenika - Izdavačkoj kući Meridijani, Školskoj knjizi d.d., Profilu International d.o.o. i Alfi d.d. - što su nam ustupili svoje udžbenike.

Zahvaljujem se svim kolegama kustosima na pomoći i korisnim sugestijama u realizaciji ovog kataloga. Kolegama Igoru Krajcaru i Srećku Škrinjariću zahvaljujem na njihovom sudjelovanju u ostvarivanju ovog izložbenog projekta. Svima ostalima koji su se uključili u proces realizacije izložbe također izražavam iskrenu zahvalnost.

Zorica Babić

PRETPOVIJEST

Pretpovijesno doba jedno je od najduljih razdoblja u prošlosti. Vremenski je trajalo od pojave čovjeka na Zemlji do prve uporabe pisma. Zbog dugog vremenskog trajanja, pretpovijesno doba podijeljeno je na dva razdoblja, kameno i metalno doba, koja se opet dijele na više manjih.

Kameno doba razdoblje je ljudske prošlosti u kojem je glavni materijal kojim se čovjek služio u izradi oružja i oruđa, bio kamen. To razdoblje trajalo je oko 2 800 000 godina. Arheolozi ga dijele na dva razdoblja: starije kameno doba ili paleolitik i mlađe kameno doba ili neolitik.

Metalno doba se dijeli na tri razdoblja: bakreno doba ili eneolitik (istovremeno su u upotrebi kamen, bakar i zlato), brončano doba (kada čovjek proizvodi broncu od legure bakra i kositra) i željezno doba.

Na našim prostorima ova razdoblja mogli bismo podijeliti na sljedeći način:

STARIJE KAMENO DOBA ILI PALEOLITIK
- od 2,5 milijuna godina do 7 000 godina prije sadašnjosti

MLAĐE KAMENO DOBA ILI NEOLITIK
- od 7. do 4. tisućljeća pr. Kr.

BAKRENO DOBA ILI ENEOLITIK
- od 4. do 3. tisućljeća pr. Kr.

BRONČANO DOBA
- od 2400. do 800. god. pr. Kr.

ŽELJEZNO DOBA
- od 800. god. pr. Kr. do dolaska Rimljana na naše prostore

JEDNOSTAVNO OBRAĐENI OBLUTAK - SJEKAČ
starije kameno doba (paleolitik)
kamen
Šandalja I (Pula)

Najstarija oruđa starijeg kamenog doba izrađivao je *Homo habilis* ili spretan čovjek. Prema današnjim spoznajama najranija kamena oruđa, stara oko dva i pol milijuna godina, otkrivena su na nalazištima u Etiopiji na afričkom kontinentu. Oruđa od oblutaka pračovjeku su služila za komadanje mesa ili razbijanje kosti, a odbojci koje su dobili prilikom izrade oruđa mogli su se upotrijebiti za rezanje životinjske kože. Ovaj sjekač iz Šandalje I kod Pule vjerojatno je najstarije oruđe na hrvatskom tlu, a možda i jedno od najstarijih oruđa u Europi. Izrađen je oko 900 000 godina prije sadašnjosti.

KAMENO ORUĐE
mlađe kameno doba (neolitik)
kamen
Samatovci

Mnoga kamena oruđa izrađivana su od kremena, vrste tvrdog kamena čija boja varira između smeđe, tamno sive i crne, i koji se može lakše lomiti u dijelove od drugih vrsta kamena. Kako su izrađivači oruđa postajali vještiji, počeli su izrađivati manja, složenija oruđa od komadića kremena, koja su bila korisna za oblikovanje kostiju, rogova i drva. Šiljci od kostiju ili rogova upotrebljavani su za izradu još oštrijih komada kremena. Oblikovano drvo upotrebaljavalo se za izradu držaka za sjekire ili koplja. Držak je svojem korisniku omogućavao čvršći stisak i davao veću snagu poluge.

POSUDA STARČEVAČKE KULTURE
6. tis. pr. Kr.
keramika
Tomašanci (Đakovo)

Neolitik ili mlađe kameno doba je vrijeme u kojem se događaju velike promjene u organizaciji gospodarskog i društvenog života. Ljudi se bave poljodjelstvom i stočarstvom, počinju jedno mjesto stalno naseljavati pa tako nastaju manja ili veća naselja. Počinje se razvijati proizvodnja keramičkih posuda. Glina se oblikovala ručno, a posude su se pekle u jednostavnim pećima. Ukrašavala bi se uglavnom još nepečena glina: utiskivanjem prsta, nokata, povlačenjem snopa grančica, urezivanjem i ubadanjem. Starčevačka kultura bila je prvi predstavnik takvog načina života u većem dijelu današnje kontinentalne Hrvatske. Svoja naselja smještali su pored rijeka ili na blagim brežuljcima. Živjeli su u poluukopanim ili nadzemnim nastambama. Konstrukcija kuće bila je napravljena od kolaca, a zidovi od prepletenog šiblja. Svoje pokojnike su pokapali unutar naselja, u neposrednoj blizini svojih nastamba.

POSUDA SOPOTSKE KULTURE
mlađe kameno doba
5. tis. pr. Kr.
keramika
Bogdanovci (Vukovar)

Sopotska kultura bila je predstavnik klasične zemljoradničke poljoprivrede mlađega kamenog doba. Ime je dobila po nalazištu Sopot kod Vinkovaca. Ljudi koji su živjeli na tom području sve manje su stanovali u zemunicama, a sve više su gradili prave nadzemne nastambe. Njihova naselja bila su utvrđena jarkom ili palisadama. Kuće su bile pravokutnog oblika s jednom ili dvije prostorije. I oni su se bavili keramičkom proizvodnjom, ali također i trgovačkom razmjenom, pa tako nalazimo predmete od opsidijana - crne ili sive staklaste stijene vulkanskog podrijetla - i nakit od školjke *spondylus*, koje su dopremali iz udaljenijih krajeva.